

FINANČNÍ POHLEDÁVKY ČESKÉ REPUBLIKY

U ROZVOJOVÝCH ZEMÍ

Robert Stojanov Mendelova Univerzita v Brně

Tomáš Tožička Educon

Ekumenická
akademie

FINANČNÍ POHLEDÁVKY ČESKÉ REPUBLIKY U ROZVOJOVÝCH ZEMÍ

Robert Stojanov Mendelova Univerzita v Brně

Tomáš Tožička Educon

FINANČNÍ POHLEDÁVKY ČESKÉ REPUBLIKY U ROZVOJOVÝCH ZEMÍ

Robert Stojanov, Tomáš Tožička

Vydavatel:

Ekumenická akademie, z. s.
Sokolovská 50
186 00 Praha 8
Tel.: +420 272 737 077
www.ekumakad.cz

Rok vydání: 2019

Publikace vznikla v rámci projektu Citizens for Financial Justice podpořeného Evropskou unií. Obsah je zcela na odpovědnosti Ekumenické akademie a nemůže tak být považován za stanovisko Evropské unie.

ÚVOD

Vznik pohledávek České republiky u rozvojových zemí má svou historii v dobách bývalého socialistického Československa, které patřilo ke štědrým podporovatelům svých skutečných či potenciálních ideologických spojenců. V rámci budování celosvětového socialistického společenství Československo podporovalo různými způsoby většinu socialistických (komunistických) režimů na světě.

Zatímco do 60. let minulého století byla pomoc těmto zemím spojena především s dary, tak po roce 1970 byla podpora „vývozu revoluce“ ze strany ČSSR doplněna o aspekt poskytování rozvojové (bratrské) pomoci a zároveň o podporu byznysu, který může přinést výhody československé ekonomice. Do ní lze zařadit výstavbu technologických celků, dodávky strojírenských výrobků a také významného množství zbraní (Jelínek 2012). Československo také podpořilo „export revoluce“. Jednalo se zejména o operace Double Juego a Manuel zaměřené na podporu podzemních levicových revolučních partyzánů v Latinské Americe (Bortlová 2010).

Jedním ze způsobů financování těchto dodávek bylo poskytování úvěrů na základě uzavřených mezivládních dohod nebo platebních dohod, v jejichž rámci byly v případě civilních úvěrů realizovány dodávky investičních celků a v případě speciálních vládních úvěrů dodávky tzv. speciální techniky (MF 2005a). Výraz „speciální technika“ obsahuje nejen zbraně a jiné vojenské systémy, ale i nákladní automobily, jejichž využití nemuselo vždy nutně být pouze vojenské. V každém případě tyto dohody podléhají utajení, a proto podrobnosti týkající se skutečného obsahu nejsou známy.

Téma vývoje finančních zadlužení rozvojových zemí u ČR je poměrně málo zkoumanou problematikou v odborné literatuře. Rozsah poskytování úvěrů a dalších druhů pomoci „spřáteleným“ rozvojovým zemím byl publikován až v roce 2006 (Stojanov 2006). Do té doby pronikaly do médií jen neurčité sumy bez řádného kontextu. Údaje o efektivitě poskytování této pomoci v podstatě neexistují. I to byla jedna z příčin, proč u české a slovenské veřejnosti v 90. letech a na začátku 21. století vznikla nechuť nadále poskytovat jakoukoliv pomoc rozvojovým zemím, vyjma humanitární.

Hlavním cílem této práce je poskytnout základní informace o vývoji zadlužení rozvojových zemí u České republiky, především od 90. let minulého století do roku 2017 z kontextu vývoje post-socialistické země a jejího vztahu k těmto zemím. Za sekundární cíle práce považujeme ukázat, jaké konkrétní způsoby oddlužení byly zvoleny během tohoto časového období.

METODOLOGIE

Při psaní příspěvku byly analyzovány informace z primárních zdrojů, jako jsou Ministerstvo zahraničních věcí ČR a Ministerstvo financí ČR, a údaje Světové banky, které se zabývají vývojem zadlužení zahraničních zemí a odpuštěním dluhů. Výhodou je, že použitá data mají veskrze formu primárních zdrojů. Analyzovali jsme také informace ze zpravodajských médií, jako např. BBC (bývalá česká pobočka), časopis Respekt atd. Při směnných kurzech českých korun k měnám amerických dolarů byly použity kurzy ke konkrétnímu datu podle České národní banky.

Z DONORA PŘÍJEMCEM A ZNOVU DÁRCEM

Rozvojová politika České republiky má dlouholetou tradici ještě z dob bývalého Československa, které se významně ekonomicky i politicky angažovalo v rozvojových regionech po celé období po roce 1945. Z dostupných zdrojů je možno vyčíst, že se nejčastěji jednalo o obchodní spolupráci realizovanou formou dodávek investičních celků a v případě speciálních vládních úvěrů o dodávky tzv. speciální techniky (zbraní) nebo dodáním služeb expertů. Ty byly financovány místními vládami z vlastních zdrojů nebo pomocí československých vládních (firemních) úvěrů (podrobněji viz Zídek, Sieber 2007 a 2009).

Novodobá česká rozvojová pomoc byla opětovně nastartována od roku 1995 po vstupu ČR do klubu zemí OECD (Horký, Lightfoot 2013: 23). Jednou z jejich hlavních deklarovaných strategií měl být přenos zkušeností z procesu politické a ekonomické transformace v 90. letech do zemí «Jihu» a východní Evropy, což se však stalo více mýtem než realitou dle Horkého (2012: 27-28). To odpovídá slabému výsledku české ODA v žebříčku Indexu CDI (odhodlání k pomoci rozvojovým zemím) za rok 2012 mezi 27 nejbohatšími zeměmi světa, kde se ČR umístila na 24. místě (podrobnosti viz níže).

Jako nový člen Evropské unie (EU) měla ČR navýšit svou oficiální rozvojovou pomoc (ODA) na úroveň 0,17 procenta poměru ODA/HND¹ v roce 2010 a 0,33 procenta pro rok 2015 (MZV 2010b). Tabulka 1 ukazuje, že tento finanční závazek se dosud nepodařilo naplnit.

1 Hrubý národní důchod (HND) – Gross National Income (GNI).

Tabulka 1: Výše české ODA a poměru ODA/HND (1999-2017)

Rok	ODA (v milionech CZK)	ODA/HND (v procentech)
1999	516	0,027
2000	624	0,032
2001	1007	0,047
2002	1486	0,065
2003	2556	0,101
2004	2780	0,106
2005	3236	0,114
2006	3637	0,120
2007	3633	0,110
2008	4245	0,124
2009	4077	0,120
2010	4342	0,127
2011	4426	0,125
2012	4291	0,124
2013	4125	0,114
2014	4404	0,112
2015	4894	0,115
2016	6365	0,14
2017	6371	0,13

Zdroj: Stojanov (2006), MZV (2010a, 2012, 2013, 2016, 2017, 2018)

Hlavními formami pomoci jsou mnohostranná (dlouhodobě 70 %) a dvoustranná pomoc (30 %). Zatímco mnohostranná (multilaterální) pomoc má převážně mandatorní charakter (stát se k platbám zavázal v rámci svého členství v mezinárodních

institucích a nelze je ad hoc rušit) a je spojena s rostoucím českým příspěvkem do rozpočtu Evropské unie (a tím i jeho části určené na rozvojové účely), tak dvojstranná (bilaterální) pomoc je určena na projekty, většinou realizované českými subjekty. Ty míří především do tzv. programových a projektových zemí² dle nové koncepce české ODA nejčastěji v oblasti sektorů životního prostředí, zemědělství, sociálního rozvoje (včetně vzdělávání, sociálních a zdravotnických služeb), ekonomického rozvoje (včetně energetiky) a podpory demokracie, lidských práv a společenské transformace.

Ministerstvo zahraničních věcí (MZV) jako gestor poskytování české rozvojové pomoci podle zákona č. 151/2010 Sb. o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci poskytované do zahraničí zajišťuje strategický a finanční rámec pro realizaci rozvojových, transformačních a humanitárních aktivit, včetně jejich kontroly a vyhodnocování. MZV je také zodpovědné za kontrolu souladu realizace české ODA s mezinárodními závazky i s celkovými prioritami působení České republiky v zahraničí. MZV řídí Českou rozvojovou agenturu (ČRA) a zodpovídá za realizaci projektů české bilaterální ODA v prioritních rozvojových zemích a částečně také i na Ukrajině (MZV 2018).

V roce 2017 byl zformován nový strategický a programový rámec ZRS ČR. Usnesením vlády č. 591 z 21. srpna 2017 byla schválena Strategie zahraniční rozvojové spolupráce ČR na období 2018 – 2030. Na podzim 2017 bylo Radou pro ZRS potvrzeno šest programů dvoustranné rozvojové spolupráce sjednaných na období 2018 – 2023 s Bosnou a Hercegovinou, Etiopií, Gruzii, Kambodžou, Moldavskem a Zambií. V nové Strategii i programech dvoustranné rozvojové spolupráce byly reflektovány priority Agendy 2030 i Strategického rámce Česká republika 2030 a zohledněna doporučení z prvního mezinárodního vyhodnocení (tzv. peer review) ze strany OECD-DAC z roku 2016 (MZV 2018).

2 Koncepce zahraniční rozvojové spolupráce ČR (MZV 2010b) rozdělila prioritní země pro poskytování ODA ze strany ČR na i) programové země (Bosna a Hercegovina, Etiopie, Moldavsko a Mongolsko) s podrobnějšími programy bilaterální spolupráce s koncentrovanějším sektorovým zaměřením, a na ii) projektové země (Gruzie, Kambodža, Kosovo, Palestinská autonomní území, Srbsko), tj. země, ve kterých je rozvojová pomoc rovněž žádoucí, nicméně z 'objektivních' (rozuměj finančních) důvodů však nemůže být založena na dvoustranném programu spolupráce. Vedle programových a projektových zemí je poskytována ODA i v iii) dalších zemích a regionech (často se jedná o bývalé prioritní země, např. Angola, Vietnam, Zambie), kde dobíhají projekty z minulosti a současná podpora probíhá nejčastěji formou tzv. malých lokálních projektů či podporou v rámci tzv. trilaterální spolupráce.

Po projednávání v Radě pro ZRS ČR v letech 2015 - 2016 vláda svým usnesením č. 631 z 11. července 2016 schválila nový výčet prioritních partnerských zemí ZRS ČR na období od roku 2018. Jedná se o tyto země: Bosna a Hercegovina, Etiopie, Gruzie, Kambodža, Moldavsko, Zambie. Stejným usnesením vlády byla zároveň ustanovena kategorie specifických zemí, kam byly zařazeny Afghánistán, Palestina a Ukrajina a na základě usnesení vlády č. 588 z 27. června 2016 také Sýrie. U ostatních dosavadních prioritních zemí, tj. Mongolsko, Kosovo a Srbsko, bude přechodného období let 2018 – 2020 v různé míře dle rozpracovanosti projektů využito k dokončení projektů a ZRS ČR bude ukončena. Spolupráce s těmito zeměmi bude pokračovat jinými formami, zejm. komerčními aktivitami (MZV 2017b).

Mezi hlavní cíle poskytování české ODA Strategie uvádí koncentrovanější realizace bilaterálních programů v souladu s komplexními SDGs, lepší návaznost humanitárních a rozvojových aktivit na podporu rychlé stabilizace partnerských zemí a účinnější propojování bilaterálních a multilaterálních aktivit, včetně výraznějšího zapojování českých subjektů do mezinárodních finančních nástrojů (MZV 2018). Aplikaci těchto principů do praxe na bilaterální úrovni má na starosti od roku 2008 Česká rozvojová agentura. Koncepční záležitosti řeší odbor rozvojové spolupráce a humanitární pomoci v rámci MZV již od roku 2003. Nad nimi stojí meziresortní Rada pro zahraniční rozvojovou spolupráci jako koordinační orgán od roku 2008.

V roce 2012 byly bilaterální projekty zaměřeny především do regionu západního Balkánu a východní Evropy (27 % z celkového rozpočtu určeného na bilaterální projekty v roce 2012), subsaharské Afriky (11 %), Blízký východ (7 %), východní Asii (10 %), jižní a střední Asii (28 %) (podrobněji viz MZV 2013). V roce 2016 země Balkánu a východní Evropy získaly největší část rozpočtu české ODA určené na bilaterální pomoc (26 %), následovány Blízký východem a severní Afrikou (16 %), jižní a střední Asii (11 %), subsaharskou Afrikou (8 %) a ostatnímu asijskými státy a Tichomořím (6 %) (MZV 2017a).

Dle sektorového zaměření se české bilaterální projekty realizované v rámci ODA v roce 2017 soustředily na témata vzdělávání, zdravotnictví, vodu a sanitaci, veřejnou správu a občanskou společnost, prevenci katastrof a připravenost na jejich řešení, výrobu a dodávky energií, zemědělství a lesnictví a také na ochranu životního prostředí (MZV 2018).

Podle indexu CDI³ byla Česká republika v roce 2017 na 19. místě v žebříčku poskytování pomoci rozvojovým zemím. Nejlepšího výsledku dosáhla v oblasti životního prostředí a to díky vysokým daním z benzínu a snižování emisí skleníkových plynů na jednotku HDP. ČR má také nadprůměrné výsledky v oblasti technologií a obchodu, kde jsou relativně nízké překážky dovozu z rozvojových zemí a významná podpora výzkumu a vývoje. Nicméně v oblasti poskytování rozvojové pomoci je Česká republika hodnocena velmi špatně, a to především z důvodu nízké finanční výkonnosti, která je na nejnižším místě mezi zeměmi CDI. Česká republika má také nízké hodnocení kvality poskytování ODA. V této souvislosti by se Česká republika měla zlepšit v oblasti, jakou poskytuje pomoc, především zvýšit její průhlednost a kvalitu výuky

3 Index CDI (odhodlání k pomoci rozvojovým zemím) je každoročně (od roku 2003) sestavován organizací Center for Global Development (CGD). Jedná se o žebříček 27 nejbohatších zemí světa podle jejich politiky vůči zemím rozvojovým. Tento index jde nad rámec standardního porovnávání objemu zahraniční pomoci; hodnotí politiky rozvinutých států v sedmi oblastech, které jsou pro rozvojové země důležité: pomoc, obchod, investice, migrace, životní prostředí, bezpečnost a technologie (CGD 2013). Další informace najdete na adrese cgdev.org/cdi.

v cílových zemích. V oblasti migrace je Česká republika druhým nejhorším státem kvůli své přistěhovalecké politice a je opět kritizována za nízkou otevřenost přistěhovalcům, studentům a uprchlíkům z rozvojových zemí (CDG 2018). Toto hodnocení je podobné výsledkům z roku 2013, kdy byla Česká republika kritizována za nepřiliš rozsáhlý program zahraniční pomoci, bariéry kladené migrantům a malý podíl zahraničních studentů z rozvojových zemí, malý počet uprchlíků z oblastí postižených humanitární krizí a malý počet přistěhovalců z rozvojových zemí (Rodman a Clark 2013).

Česká republika je nicméně také opakovaně kritizována za svou fragmentaci a nízkou efektivitu poskytování zahraniční rozvojové pomoci. Nejčastěji je kritizováno přílišné prosazování národních (bezpečnostních, ekonomických a politických) zájmů, nízký finanční objem české ODA (Majerová 2012) a malá koherence, respektive protikladnost vůči dalším politikám českých vlád, typu migrační politiky.

ÚVĚRY - NOVÁ SITUACE V 90. LETECH

Konec studené války úplně změnil situaci také v poskytování dalších úvěrů, ale i v politických a ekonomických vztazích s mnohými rozvojovými zeměmi.⁴ Poskytování vládních úvěrů bylo zastaveno v roce 1991 vzhledem k narůstající výši nedobytných pohledávek s výjimkou dodávek na již dříve uzavřené kontrakty (MF 2005a). Odpovědnost za jejich vymáhání či evidování má Ministerstvo financí ČR. Obecnou strategií české strany byla snaha uzavřít dohodu s partnerskou vládou o splácení těchto pohledávek, případně nalezení jiné alternativní formy řešení situace.

Důvodem, proč dosud přetrvává utajování údajů o některých pohledávkách, je to, „že Česká republika je vázána podmínkami mezivládních úvěrových dohod, na základě kterých tyto pohledávky vznikly. I když většina těchto dohod byla uzavřena před rokem 1989, jsou i nadále platné jako základní právní dokumenty, na jejichž základě mohou být pohledávky České republiky vymáhány. Jednou z podmínek mezivládních úvěrových dohod uzavřených na vývoz speciálního materiálu je i utajení druhu a množství tohoto materiálu, včetně jeho ceny“ (MF 2005b; srovnej s BBC 2004). Česká republika odtajnění některých dohod údajně iniciovala, ale dlužnické státy údajně tyto návrhy odmítly s ohledem na speciální charakter dodávek (MF 2005b).

4 Definováno dle DAC List of ODA Recipients (OECD 2017). Jedná se o téměř všechny země s nízkým a středním příjmem dle dělení Světové banky (World Bank 2018)

V minulosti Ministerstvo financí ČR úročilo pohledávky v souladu s podmínkami dohodnutými v mezivládních úvěrových dohodách, a to i v případech, kdy dlužníci své závazky neplní. Jestliže dlužník nesplácel své dluhy a odmítal jednat o jakémkoliv způsobu vypořádání svých finančních závazků na úrovni státních institucí, využívalo Ministerstvo financí ČR jakékoliv náhradní formy řešení zajišťující alespoň částečnou návratnost pohledávek, například i prostřednictvím komerčních subjektů (MF 2005b; BBC 2004). Tento postup je využíván i nadále.

VÝVOJ POGLEDÁVEK ČESKÉ REPUBLIKY U ROZVOJOVÝCH ZEMÍ NA ZAČÁTKU STOLETÍ

Vývoj výše pohledávek u dlužnických zemí zaznamenal během prvních let 21. století významný pokles, ale je třeba zdůraznit, že se tak stalo jen díky významnému odpuštění dluhu ruské vlády. Na přelomu let 1999/2000 výše pohledávek činila přes 200 miliard CZK (což představuje ekvivalent asi 7,5-8 miliard USD dle tehdejšího kurzu). V březnu roku 2004 se již jednalo jen o více než 70 miliard CZK (přibližně 2,8 miliard USD dle kurzu v roce 2004) vzhledem k vyřešení zmíněné pohledávky vůči ruské straně (BBC 2004).

K 31. prosinci 2004 Ministerstvo financí ČR evidovalo pohledávky vůči zahraničním dlužníkům ve výši 43,5 miliardy českých korun (asi 1,8 miliardy USD dle tehdejšího kurzu). Nejvyšší pohledávka se týkala dluhů Ruska ve výši 14,4 miliardy CZK (643,9 miliónu USD) a Kazachstánu v odhadované výši 7,3 - 8 miliardy CZK (327 - 360 miliónů USD). (MF 2005a; Spurný 2004; vlastní výpočty; srovnej s BBC 2004).

Podle údajů Ministerstva financí ČR drtivá většina dlužníků na začátku tohoto století své závazky neplnila (MF, 2005a). Například vymáhání dlužné pohledávky u Kazachstánu v té době připomínalo hru na slepou bábu. Dluh byl ve výši 8 miliard CZK (při tehdejším kurzu přibližně 320 miliónů USD) (Spurný 2004). Vznik zadluženosti Kazachstánu vůči ČR je spojen s realizací Dohody mezi vládou ČSSR a vládou SSSR o spolupráci při osvojování Jamburgského naleziště plynu. ČSSR na základě smlouvy zajišťovala dodávky strojního zařízení pro plynárenský průmysl prostřednictvím s.p. Tranzitní plynovod, později transformovaného na ČPP Transgas, o.z., po privatizaci části podniku nyní ČPP Transgas, s.p., jehož zřizovatelem je Ministerstvo průmyslu a obchodu. Financování projektu bylo zajištěno prostřednictvím státního úvěru a státní půjčky poskytované ze státního rozpočtu. V roce 1996 byl podepsán protokol mezi

ČR a Kazachstánem, na základě kterého je dluh dosud evidován v pomocných jednotkách URE (156 mil.) (MF 2018). Ministerstvo financí jej začalo vymáhat u místní vlády již v roce 2001 a už o rok později prohlásilo tento problém za vyřešený. Údajně se obě strany dohodly na splacení poloviny z jeho výše (Spurný 2004; BBC 2004). Následně nastala nějaká neprůhledná jednání české vlády o jeho odprodeji privátnímu subjektu (Spurný 2004; srovnej s BBC 2004). Ovšem totální rozčarování nastalo při návštěvě české vládní delegace v Kazachstánu v roce 2004, kdy prezident Kazachstánu Nazarbajev svému českému protějšku oznámil, že s těmito dluhy jeho země nemá nic společného, protože nástupnickým státem Sovětského svazu je přece Rusko (Spurný 2004). Pohledávka za Kazachstánem tak dosud není evidována v peněžní formě a další jednání dosud žádný hmatatelný výsledek nepřinesla.

V podobné situaci se nacházela i pohledávka Česka vůči Kubě ve výši 5,5 miliardy CZK (245,9 miliónu USD dle kurzu v roce 2004) (MF 2005a), ovšem s tím rozdílem, že kubánská strana o svých dlužích odmítala s českou stranou jednat a dluhy vůbec uznat déle než 15 let (detaily viz níže). Důvodem je kubánský požadavek na „normalizaci“ zahraničněpolitických vztahů a teprve následně další jednání o dlužích. Pod tzv. normalizací vztahů si kubánští vládní představitelé představují primárně zastavení předkládání deklarací o porušování lidských práv na území Spojených národů a zastavení podpory kubánského disentu (BBC 2004).

Tato neochota splácení pohledávek vedla k postupné privatizaci vymáhání pohledávek, tj. jejich odprodeji soukromým subjektům s nízkým výnosem. V tomto směru Tožička (2016) upozorňuje na celou řadu problémů a nejasností. Některé tyto firmy sídlily mimo ČR či přímo v daňových rájích. Výsledkem byly obrovské ztráty, které se dnes český stát snaží získat zpět alespoň v minimální výši.

Asi nejbizarnějším příkladem, který vzbudil i velký veřejný zájem a dospěl až k soudnímu rozhodnutí, je vývoj pohledávky vůči Peru, které ještě z dob ČSSR dlužilo českému státu více než 40 milionů USD. Ty byly splaceny na účet Československé obchodní banky (ČSOB,) aniž by si toho někdo všiml. Když pak ČR chtěla dluhy vymáhat, Peru pochopitelně odmítlo. Ministerstvo financí ČR si za tak nejasných okolností najalo firmu Anper, která měla dluh vymoci a nechat si 95 % z vymožené částky. Jeden z náměstků MFČR pak označil jeden z účtů ČSOB za ten, kam došly peníze, a na základě toho vyplatil desítky milionů firmě Anper. Až audit zjistil, že peníze ležely na daném účtu už osm let a firma Anper s tím neměla co do činění. Ministerstvo financí ČR se sice celou záležitost snažilo utajit, ale český tisk celou kauzu zveřejnil (Tožička 2016), podvodníci byli pravomocně odsouzeni a Česká republika nyní vymáhá tuto částku od bývalých majitelů firmy (podrobnosti viz tab. 2).

Dalším velmi problematickým způsobem oddlužení byl prodej ruské pohledávky za velmi netransparentních podmínek firmě Falcon Capital. Jednalo se o největší pohledávku České republiky, která měla původní výši kolem 100 miliard CZK (cca. 4 miliardy USD na začátku tisíciletí). Na základě uzavření nových smluv v letech 2001-2002 by její výtěžnost měla být kolem 23 procent a splatnost do konce roku 2006 (BBC 2004). Tyto transakce provázelo značné množství nejasností a obšírně se tomu věnovala i česká média.

Výše zadlužení rozvojových zemí u České republiky byla v roce 2004 odhadována na přibližnou částku 19,8 miliardy CZK (883 miliónu USD), bez započtení nejasné pohledávky u Kazachstánu (viz Tabulka 2). Se započtením předpokládané výše kazachstánského dluhu by se celková částka zadlužení rozvojových zemí u ČR pohybovala kolem 27 miliard CZK (1,21 miliardy USD).

Nejvyšší míru zadlužení z rozvojových zemí (vyjma Kazachstánu) evidovalo Ministerstvo financí ČR na konci minulého roku právě u Kuby ve výši 5,5 miliardy CZK (podle ekvivalentu tehdejšího kurzu 245,9 miliónu USD), u Libye ve výši 4,5 miliardy CZK (199,2 miliónu USD) a Iráku v předpokládané výši více než 4 miliardy CZK (183 miliónu USD) (MF 2005a; MF 2005b). Poslední dvě pohledávky podléhají utajení z důvodu dodávek speciální techniky těmto zemím.

Poměrně velké pohledávky vedlo Ministerstvo financí ČR u Alžírka ve výši 2,8 miliardy CZK (125,5 miliónu USD), u Súdánu ve výši 1,7 miliardy CZK (77,7 miliónu USD), u Nikaragui ve výši 1,1 miliardy CZK (49,2 miliónu USD), u Iránu ve výši 851 miliónů CZK (38,1 miliónu USD) a u Myanmaru ve výši 835 miliónů CZK (37,3 miliónu USD). (MF 2005a; MF 2005b)

Mezi nejméně zadlužené rozvojové země u České republiky patřily na konci roku 2004 Laos s finančním dluhem ve výši 4,9 miliónu CZK (200 tisíc USD), Kambodža se závazkem ve výši 63 miliónů CZK (2,8 miliónu USD) a Afghánistán s dluhem 77,3 miliónu CZK (3,5 miliónu USD) (MF 2005b).

Tabulka 2:
Pohledávky České republiky u rozvojových zemí k datu 31. prosince 2004

Stát	Výše zadlužení (milióny, CZK)	Výše zadlužení (milióny, USD) *
Afghánistán	77.3	3,5
Alžírsko	2.806,5	125.5
Čína	252.5	11,š
Irák ^{1), 2)}	4.100,0	183,3
Irán	851.2	38,1
Kambodža	63,0	2,8
Kuba	5.500,0	245,9
Laos	4,9	0,2
Libye ¹⁾	4.455,9	199,2
Myanmar	835.1	37,3
Nikaragua	1.100,0	49,2
Severní Korea	196.7	8,8
Súdán	1.737,6	77.7
Sýrie ^{1), 2)}	2.319,3	103,7
CELKEM	19.755,9	883,3
Bělorusko	40,0	1,8
Bývalé země Jugoslávie	2.000,0	89,4
Kazachstán ³⁾	7.304,1	326,6
Rusko	14.400,0	643,9

Poznámky:

* Měnový kurz USD~CZK - 1 : 22,365 (31. 12. 2004) 1) Utajené 2) Odhad 3) Nejasné

Zdroj: Stojanov (2006)

PODROBNÝ VÝVOJ POHLEDÁVEK ČESKÉ REPUBLIKY U VYBRANÝCH ROZVOJOVÝCH ZEMÍ

Irák

V roce 2006 byla podepsána mezivládní dohoda mezi ČR a Irákem o vypořádání irácké zadluženosti, podle níž bylo prominuto 60 % iráckého dluhu. Další část iráckého dluhu (20 %) byla prominuta na konci roku 2008 v návaznosti na hodnocení MMF. Zbytek je veden jako pohledávka a je úročena 5 %. Následně mezi lety 2009-2017 Irák splatil cca 1,1 mld. CZK dle dohodnutého splátkového kalendáře (MF 2009 - 2018).⁵

Kambodža

V roce 2008 odpustila ČR Kambodži tři čtvrtiny dluhu, který činil 3,6 mil. USD. Jedna čtvrtina pohledávky byla kambodžskou vládou deponována na kontě ČR u Kambodžské národní banky a jsou z něj placeny projekty na rozvoj zdravotnictví a školství v Kambodži, což je možné vnímat jako jeden z pozitivních příkladů efektivního oddlužování (MF 2009).

Kuba

Ministerstvo financí ČR se cca 15 let bezúspěšně snažilo oslovit jednotlivé představitelé kubánské státní správy či centrálních bank (MF 2011, 2015). V roce 2012 Ministerstvo financí Kuby pouze oznámilo, že k jednání není vhodná doba, je nutno zohlednit škody vzniklé Kubě rozpadem RVHP a Varšavské smlouvy (MF 2013). Teprve až v roce 2014 začalo kubánské Ministerstvo financí jednat o finančních závazcích vůči ČR a v roce 2015 Národní banka Kuby a Centrální banka Kuby na jednání odsouhlasily veškeré části dluhu (tj. civilní i vojenskou část v clearingových rublech a pohledávku v eurech) s tím, že Kuba požaduje odpuštění části dluhu v clearingových rublech (XTR) a naopak deklaruje vůli splácet pohledávku v eurech, pravděpodobně při rozložení do dlouhodobých splátek (MF 2016). V roce 2017 Kuba vyjádřila ochotu řešit peněžními splátkami celou jistinu (v eurech), zbytek (úroky) pak dodávkami zboží. V otázce dluhu

⁵ V roce 2009 Irák splatil ČR částku 12,2 mil. CZK (zatím pouze úroky) dle dohodnutého splátkového kalendáře, v roce 2010 se už jednalo o splátku 27,8 mil. CZK a v roce 2011 o částku 85,3 mil. CZK (MF 2009, 2010, 2011, 2012). V roce 2012 Irácká vláda splatila téměř 152 mil. CZK (MF 2013) a o rok později částku 151 mil. CZK (MF 2014). V roce 2014 Irák zaplatil cca 153 mil. CZK (MF 2015), v roce 2015 se jednalo o splacenou částku cca 176 mil. CZK (MF 2016). V roce 2016 Irák zaplatil 173 mil. CZK (MF 2017) a v roce 2017 splatil cca 162,5 mil. CZK (MF 2018).

v XTR kubánská strana setrvává na pozici, že s jeho řešením nesmí být spojována žádná konkrétní částka ani žádné konkrétní plnění. V otázce XTR Kuba nepřistoupila ani na český návrh na vytvoření česko-kubánského fondu, který by svojí činností přispíval k rozvoji česko-kubánských vztahů s tím, že stejně dosud bylo postupováno u všech ostatních věřitelů a není důvod vůči ČR postupovat jinak.

Laos

Ve stejném roce (2008) Laos splatil dle stanoveného splátkového plánu částku 748 tis. CZK. Zbývající část dluhu ve výši 1.1 miliónu CZK byla řádně zaplacená v následujícím roce 2009 a dluh Laosu vůči ČR byl tak již doplacen (MF 2009, 2010).

Libye

Pohledávka za Libyí vznikla z plnění dohody o dodávkách vojenského materiálu z roku 1985 (MF 2014). Libye předložila při jednání v listopadu 2007 kopii dokumentu, dle kterého již byla údajně otázka libyjského dluhu vyřešena. Mezivládní jednání byla proto přerušena do doby vyšetření okolností vzniku a platnosti uvedeného dokumentu (MF 2009). Konečné dohody dosud nebylo dosaženo i vzhledem k současné politické a bezpečnostní situaci v této zemi.

Myanmar (Barma)

Myanmar splácí svůj dluh vůči ČR a SR na základě dohody uzavřené se zprostředkovatelskou společností Transakta v roce 1995. V roce 2008 bylo splaceno 91,7 mil. CZK, o rok později bylo splaceno 101,7 mil. CZK, v roce 2010 bylo splaceno 141 mil. CZK a o rok později Myanmar splatil 19,9 mil. CZK. Touto poslední splátkou byl dluh vůči ČR uhrazen (MF 2009, 2010, 2011, 2012).

Nikaragua

V roce 1996 byl prostřednictvím zprostředkovatelské švýcarské firmy Raffels AG uzavřen s Nikaraguou splátkový plán, podle kterého Nikaragua do roku 2009 splatila dohodnutou výši svého dluhu vůči ČR v souladu se splátkovým plánem při současném odpuštění poměrné části dluhu (MF 2009, 2010).

Peru

Pravomocným rozsudkem byla odsouzeným Ing. Antonu Murárikovi a Ing. Karlu Ponocnému (jedná se o kauzu podvodu spojeného s vymáháním pohledávky ČR za Peru) mj. uložena solidární povinnost uhradit Ministerstvu financí ČR škodu ve výši cca 43 mil. CZK (MF 2009). V roce 2010 byly v rámci exekuce vydraženy dvě nemovitosti a splaceno tak celkem 5,1 mil. CZK (MF 2011), o dva roky později bylo splaceno 90 tis. CZK (MF 2013). V roce 2016 bylo splaceno 11,5 mil. CZK formou exekuce a následné dražby (MF 2017).

Severní Korea

Na jednání v roce 2009 zástupci Ministerstev financí ČR a KLDR odsouhlasili všechny složky korejského dluhu, přičemž korejská strana uznala i dříve neuznanou část dluhu evidovanou v USD na tzv. barterovém účtu. Korejská strana navrhla řešení dluhu formou 100% nebo 95% prominutí s částečným splacením, přičemž částka zaplacená KLDR by byla použita na financování školení pro občany KLDR, např. v oblasti bankovníctví nebo celní správy. Česká strana tento návrh neakceptovala. Po přepočtu částí dluhu na konvertibilní měnu činí dluh KLDR vůči ČR cca 3 mil. USD (MF 2011), nicméně severokorejská strana odmítla tento přepočet uznat, dokud ČR nepřistoupí na podmínku splátky max. 5 % z evidovaného dluhu (MF 2013).

Súdán

Súdán své závazky dosud nesplácí. Centrální banka Súdánu i Ministerstvo financí Súdánu potvrzují výši dluhu (jistinu i úroky), nicméně odmítají podniknout jakékoli kroky do rozhodnutí mezinárodních společenství o způsobu a formě částečného či úplného oddlužení této země (MF 2009). Zástupce Ministerstva financí ČR se v roce 2016 účastnil konference Pařížského klubu věřitelů, který se problematikou řešení súdánského dluhu zabývá v součinnosti s dalšími mezinárodními finančními institucemi (MMF, SB) (MF 2017).

Sýrie

V roce 2008 se Česká republika a Slovenská republika dohodly se Sýrií na vypořádání zadluženosti. V červenci 2008 byla Sýrií zaplacena příslušná částka, z toho pro ČR ve výši cca 9.6 miliónu CZK. ČR prominula Sýrii částku cca 10,3 miliónu CZK, která může být vykázána v rámci ODA jako zahraniční pomoc ČR této zemi. Jednalo se o prominutí části pohledávky vzniklé z dodávek v civilní oblasti (MF 2009).

Stát	Výše pohledávek (milióny, CZK)			
	2004	2010	2015	2017
Afgánistán	77.3	-	-	-
Albánie	?	76	-	-
Alžírsko	2.806,5	418 ⁵⁾ 6)	621 ⁵⁾ 6)	556 ⁶⁾
Bělorusko	40	34	44	38
Čína ⁴⁾	252.5	256 ⁸⁾	317 ⁸⁾	279 ⁸⁾
Indie ⁵⁾	?	72	775)	78
Indonésie	?	?	?	90
Irák	4.100 ^{1), 2)}	3.501 ⁸⁾	3.481 ⁹⁾	3.102
Irán	851	2.890 ⁹⁾	4070 ⁹⁾	3,588
Bývalé země Jugoslávie	2.000	2.365	4.136	2.641
Kambodža	63	?	?	?
Kuba ⁶⁾	5.500	6.447	6.943	7.072
Kuba, Libye ¹⁾		5.705		7.152
Laos	5	?	?	?
Libye ¹⁾	4.456	?	?	?
Myanmar	835	26	?	?
Nikaragua	1.100	?	?	?
Peru ⁵⁾	?	38	40	29
Severní Korea	197	187	203	194
Srbsko	?	?	?	697
Súdán	1.738	2.120	3.395	2.912
Sýrie ^{1), 2)}	2.319	?	?	?
Tanzánie ⁵⁾	?	25	32	28
Kazachstán ³⁾	7.304	4.566	2.886	2.886
Ukrajina ³⁾	?		1.680	1.680
CELKEM	33.644	28.726	27.925	30.136
Rusko	14.400	1.912 ⁸⁾	1.076 ⁸⁾	1.032 ⁵⁾
Slovinsko ⁷⁾	?	?	?	5
CELKEM POHLEDÁVKY	48.044	30.638	37.059	34.016

Splaceno (milióny, CZK)				Odpuštěno
2008	2010	2015	2017	Celkem
-	-	-	-	?
21.5	19.0	-	-	-
41.7 ⁶⁾	4.7	-	-	?
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
-	-	-	1.5	-
-	-	-	-	-
	27.8	175.9	162.5	80%
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
-	-	-	-	75%
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
0.7	-	-	-	0.7
-	-	-	-	-
91.7	141.0	-	-	?
7.3	-	-	-	93%
-	5.1	-	-	-
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
9.6	-	-	-	10.3 mil.
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
-	-	-	-	-
172.5	197.6	175.9	164.0	-
308.6	2,6	?	?	?
-	-	-	-	-
524	200	177	164	

Tabulka 3:
Vývoj pohledávek České republiky u rozvojových zemí mezi lety 2004 a 2017 (vždy k 31. 12. daného roku)

Poznámky:

- 1) Utajené
- 2) Odhad
- 3) Pohledávka ČPP Transgas, s.p.
- 4) Saldo, včetně úvěrů českých společností
- 5) Deblokátoři a ostatní subjekty
- 6) Bez speciálních úvěrů
- 7) Slovinské podniky
- 8) Dohromady deblokátoři i vládní pohledávka
- 9) Dohromady státní záruka i vládní pohledávka
- ? Informace chybí
- Dluh splacený, případně žádné splátky či odpuštění dluhu dle dostupných informací

Zdroj: Stojanov (2006), Ministerstvo financí ČR (2018) a vlastní výpočty

Z tabulky 3 je patrné, že celkový trend zadlužení rozvojových zemí u ČR za poslední období rostl do roku 2015 a mírně klesl v roce 2017. Jedním z důvodů je nedobytnost některých pohledávek a neochota partnerů z rozvojových zemí uznat tyto pohledávky a jednat o jejich řešení (př. Čína, Kuba), dalším důvodem je neochota ČR daný dluh odpustit.

Tabulka 4:
Pohledávky České republiky u rozvojových zemí k datu 31. prosince 2017

Stát	Výše zadlužení (milióny, CZK)	Výše zadlužení (milióny, USD) *
Alžírsko ⁵⁾	556	25.7
Bělorusko	38	1.8
Čína ⁴⁾	279	12.9
Indie ⁵⁾	78	3.6
Indonésie	90	4.2
Irák	3.102	143.2
Irán	3,588	165.6
Kazachstán ³⁾	2.886	133.2
Kuba, Libye ¹⁾	7.152	331.1
Kuba ⁶⁾	7.072	326.4
Ostatní republiky bývalé Jugoslávie	2.641	121.9
Peru	29	1.3
Severní Korea	194	9.0
Srbsko	697	32.2
Súdán	2.912	134.4
Sýrie ^{1), 2)}	????	???
Tanzánie	28	1.3
Ukrajina ³⁾	1.680	77.5
CELKEM		1,525.3
Rusko ⁵⁾	1.032	47.6
Slovinsko ⁷⁾	5	0.2

Poznámky:

* Měnový kurz USD~CZK - 1 : 21,668 (31. 12. 2017) 1) Utajené 2) Odhad 3) Pohledávka ČPP Transgas, s.p.

4) Saldo, včetně úvěrů českých společností (44 mil. CZK) 5) Deblokátora a ostatní subjekty

6) Bez speciálních úvěrů 7) Slovinské podniky

Zdroj: Ministerstvo financí ČR (2018)

ODPUŠTĚNÍ DLUHŮ ZE STRANY ČESKÉ REPUBLIKY

České vlády obecně od 90. let oficiálně zastávaly jednotný názor, že v zásadě nepromíjí své pohledávky v zahraničí. Avšak Ministerstvo financí ČR při svých jednáních s dlužnickými zeměmi o způsobu vyrovnání jejich dluhů často přihlíželo ke konkrétní ekonomické situaci dané země a respektovalo společná rozhodnutí Evropské unie o částečném odpuštění dluhů dané země či doporučení Světové banky (WB) a Mezinárodního měnového fondu (IMF) k procesu oddlužování jednotlivých zemí zařazených do programu oddlužení tzv. nejvíce zadlužených chudých zemí (Heavily Indebted Poor Countries Initiative - HIPC). (MF, 2005b; srovnej s BBC, 2004)

Například v roce 1996 se uskutečnilo dvoustranné jednání představitelů Ministerstva financí ČR s představiteli Ministerstva financí Nikaragui týkající se problematiky splácení nikaragujského dluhu vůči České republice. „Na základě těchto jednání byla uzavřena smlouva o postupném splácení nikaragujského dluhu vůči ČR v průběhu 14 let a prominutí podstatné části nikaragujského dluhu vůči ČR a to ve výši 93 % a všech úroků vypočtených v průběhu splácení“ (MF 2005b). K 31. prosinci 2004 byla výše této pohledávky stále ještě poměrně vysoká - 1,1 miliardy CZK (49,2 miliónu USD dle tehdejšího kurzu) (MF 2005a). V současné době je zbytek pohledávky již splacen.

Podle odhadů Světové banky se Česká republika v roce 2003 zavázala odpustit dluh státům zařazeným do programu oddlužení nejvíce zadlužených chudých zemí (HIPC) v celkové výši 6,1 miliónu USD.⁶ Jednalo se konkrétně o snížení pohledávek u Nikaragui ve výši 5,1 miliónu USD, u Tanzanie ve výši 0,9 miliónu USD a Zambie ve výši 0,1 miliónu USD (WB 2004: 97). O rok později se už jednalo o celkovou výši 6,3 miliónu USD, kde se ČR zavázala snížit pohledávky u Nikaragui už na částku 5,3 miliónu USD.

V tomto směru je zářející obrovská velkorysost českých vlád vůči soukromému sektoru, kterému byly finanční pohledávky za rozvojovými zeměmi prodávány s obrovskou slevou, a ‚lakomost‘ či neochota, s jakou české vlády odpouštějí dluhy nejchudším zemím, které nepřinesly rozvoj.

⁶ Kvůli možnému srovnání s ostatními zeměmi budou v následujících odstavcích uváděny částky pouze v USD.

Podle zprávy Světové banky patří Česká republika mezi země, které v rámci oddlužovacích iniciativ HIPC a MDRI mezi novými členskými zeměmi EU odpustily nejméně. Podíváme-li se na celkové náklady oddlužení, pak nejvíce odpustilo Bulharsko – 126 mil. USD; Slovensko 43 mil. USD; Polsko 22 mil. USD, Maďarsko 20 mil. USD a Česká republika 15 milionů USD (Tožička 2016).

V roce 2017 ČR uhradila 3. splátku (poslední) v rámci 17. doplnění zdrojů IDA ve výši 116,81 mil. Kč. IDA patřící do Skupiny Světové banky poskytuje partnerským zemím bezúročné půjčky a granty na podporu udržitelného rozvoje a zlepšování životních podmínek obyvatel (obnova infrastruktury, zemědělství, institucionální reformy, základní vzdělávání, poskytování zdravotní péče, přístup k pitné vodě nebo opatření na ochranu klimatu aj.). Čerpat prostředky z jejich zdrojů může v současné době 75 zemí. ČR je dárce od roku 1990 a v roce 2014 se zavázala podílet se v letech 2015 – 2017 na 17. doplnění zdrojů IDA v celkové výši 349,73 mil. Kč (MZV 2018).

Cílem Iniciativy na multilaterální oddlužení rozvojových zemí (Multilateral Debt Relief Initiative - MGRI) je 100% odpuštění dluhů vůči IDA vybraným rozvojovým zemím. Na finanční roky 2015 – 2025 byl ze strany ČR přijat bezvýhradný závazek podílet se na doplnění zdrojů MDRI ve výši 140,26 mil. Kč. Úhrada příspěvků ČR probíhá v pravidelných ročních platbách, (každé tři roky je aktualizován splátkový kalendář). V roce 2017 byla uhrazena 11. splátka ve výši 9,81 mil. Kč. (MZV 2018).

Nicméně v letech 2016 a 2017 Česká republika neprovedla žádné oddlužení (MZV 2017 a 2018).

ZÁVĚR

Významným problémem zůstává, jak se postavit k dluhům zemí, v nichž stále ještě vládou diktátorské, vojenské či autoritativní režimy (Kuba, Irán, Myanmar, Čína, Kazachstán). Je morální či správné odpustit těmto režimům dluhy, nebo je vyžadovat? Případně, je efektivnější počkat s odpuštěním na dobu změny systému, který bude směřovat k demokratickým, liberálním či jinak nazývaným hodnotám vyjadřujícím rovnost šancí a možností pro všechny? V problematice zadlužení rozvojových zemí u České republiky stále zůstává mnohem více otázek než jasných a systematických odpovědí.

PŘEHLED POUŽITÝCH PRAMENŮ

BBC: Interview BBC. Host Ladislav Zelinka. [online]. Aktualizováno 24/6/2005. Pořad české sekce rozhlasové stanice BBC ze dne 23. 6. 2005. [cit. 2005-10-13]. Přepis rozhovoru dostupný na http://www.bbc.co.uk/czech/interview/story/2005/06/050623_zelinka.shtml.

BBC: Interview BBC. Host Ladislav Zelinka. [online]. Aktualizováno 4/3/2004. Pořad české sekce rozhlasové stanice BBC ze dne 4. 3. 2004. [cit. 2005-10-13]. Přepis rozhovoru dostupný na http://www.bbc.co.uk/czech/interview/story/2004/03/040304_zelinka.shtml.

CGD (2018): Commitment to Development Index 2018. Czech Republic. Washington: Center for Global Development.

DRDA, Adam: Václav Klaus ve střední Asii. [online]. Aktualizováno 15/9/2004. BBC, česká sekce. [cit. 2005-10-23]. Dostupné na http://www.bbc.co.uk/czech/domesticnews/story/2004/09/040915_analyza.shtml.

HORKÝ, O. (2012): Jak posílit koherenci českých politik pro mezinárodní rozvoj? Realistický přístup v oblastech migrace, obchodu a zemědělství. Policy Paper ÚMV. Praha: Ústav mezinárodních vztahů, v. v. i.

HORKÝ, O.; LIGHTFOOT, S. (eds. 2013): Development Policies of Central and Eastern European States. From Aid Recipients to aid Donors. London: Routledge.

MAJEROVÁ, I. (2012): International Development Cooperation of the Czech Republic in the Context of European Development. Prague Economic Papers, 2/2012, 166-185.

MF (2005a): Výše zadlužení rozvojových zemí u České republiky a vývoj jeho splácení. [online]. Osobní email ze dne 25. 2. 2005 zasláný Oddělením pro styk s veřejností MF ČR.

MF (2005b): Zadlužení rozvojových zemí u České republiky. [online]. Osobní email datovaný 12. 4. 2005 zasláný Oddělením pro styk s veřejností MF ČR.

MF (2009): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR - rok 2008. [online]. Publikováno 15. 4. 2009. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2010): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2009. [online]. Publikováno 9. 6. 2010. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2011): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2010. [online]. Publikováno 20. 4. 2011. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2012): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2011. [online]. Publikováno 2. 5. 2012. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2013): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2012. [online]. Publikováno 3. 4. 2013. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2014): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2013. [online]. Publikováno 16. 7. 2014. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2015): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2014. [online]. Publikováno 3. 7. 2015. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2016): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2015. [online]. Publikováno 10. 6. 2016. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2017): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2016. [online]. Publikováno 1. 6. 2017. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MF (2018): Roční souhrnná zpráva o stavu a vývoji zahraničních pohledávek ČR v roce 2017. [online]. Publikováno 18. 4. 2018. Ministerstvo financí České republiky, Praha. Dostupné z <https://www.mfcr.cz/cs/zahranicni-sektor/ochrana-financnich-zajmu/zahranicni-pohledavky>

MZV (2010a): Česká republika pomáhá. Zahraniční rozvojová spolupráce České republiky v roce 2009. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí ČR. ISBN 978-80-86345-98-7

MZV (2010b): Koncepce zahraniční rozvojové spolupráce České republiky na období 2010-2017. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí ČR.

MZV (2012): Česká republika pomáhá. Zahraniční rozvojová spolupráce České republiky. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí ČR.

MZV (2013): Česká republika pomáhá. Zahraniční rozvojová spolupráce České republiky. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí ČR.

MZV (2016): Česká republika pomáhá. Zahraniční rozvojová spolupráce České republiky. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí ČR.

MZV (2017a): Oficiální rozvojová pomoc (ODA) České republiky. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí ČR.

MZV (2017b): Strategie zahraniční rozvojové spolupráce České republiky 2018–2030. Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, Praha.

MZV (2018): Informace o realizaci zahraniční rozvojové spolupráce a humanitární pomoci České republiky v roce 2017. [online]. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí ČR. Dostupné z https://www.mzv.cz/jnp/cz/zahranicni_vztahy/rozvojova_spoluprace/koncepce_publicace/vyrocn_i_prehledy/informace_o_realizaci_zahranicni.html

OECD (2017): DAC List of ODA Recipients. Organisation for Economic Cooperation and Development, Paris.

REISEN, Mirjam van: 2015-Watch. The Millenium Development Goals: A comparative performance of six EU Member States and the EC aid programme. A report by Alliance2015. The Hague, May 2005.

RODMAN, D.; CLARK, J. (2013): Výsledky České republiky v indexu CDI za rok 2012. Washington: Center for Global Development.

SPURNÝ, Jaroslav: Kazaši utíkají. Respekt, č.38/2004.

TOŽIČKA, T. (2016): Dluhové krize a nepoučitelnost. In: Tožička, T. a kol. (ed.): Perspektivy rozvoje. Ekumenická akademie, Praha.

WB, IMF (2004): Heavily Indebted Poor Countries (HIPC) Initiative: Status of Implementation. [online]. Report by International Development Association and International Monetary Fund. August 20, 2004. [cit. 2005-10-23]. Dostupné z www.worldbank.org

WB, IMF (2005): Heavily Indebted Poor Countries (HIPC) Initiative: Status of Implementation. [online]. Report by International Development Association and International Monetary Fund. September 12, 2005. [cit. 2005-10-23]. Dostupné z www.worldbank.org

ZÍDEK, P.; SIEBER, K. (2007): Československo a subsaharská Afrika v letech 1948-1989. Praha: Ústav mezinárodních vztahů.

ZÍDEK, P.; SIEBER, K. (2009): Československo a Blízký východ v letech 1948-1989. Praha: Ústav mezinárodních vztahů.

Ekumenická
akademie